

חגיגה טז-ג

עניין: לסמוך או שלא לסמוך

שם משמואל תצוה תרע"ב

חכמת תורתו. וע"כ תמצא דורות ראשונים שהי' שכלם נבדל לגמרי לא היתה שום מחלוקת בישראל בדיני התורה, והמחלוקת הראשונה שהיתה בחכמי ישראל הייתה בימי יוסי בן יועזר שהי' בימי מלכות יון שהחשיכו עיניהם של ישראל בגזירתם, והיתה להם אחיזה בחכמה כמ"ש המהר"ל בספר נר מצוה, וכמו כן דור אחר דור, עד הדורות האחרונים, שנתמעטו הלבבות מחמת שאין השכל נבדל כ"כ מהחומר. והדבר ידוע שלעומת הבדלת האדם מעניני החומר ותכונותיו בה במדה הוא זוכה לחכמת התורה, וזולת זה אין לו חכמת התורה ומאור התורה אלא כשאר מיני חכמות, ויכול לטהר השרץ במ"ט פנים. וזה

פחד יצחק חנוכה ג, ב

יון. הלא כך קבלנו מפיהם של חכמים כי יוסי בן יועזר ויוסי בן יוחנן אשר היו בימי פולמוס של יונים, היו הראשונים שעמדו במחלוקת בדיני התורה. (הפלוגתא הראשונה בדין סמיכה ביום טוב), והיינו שעל ידי שהחשיכה יון את עיניהם של ישראל בגזירותיה שגזרה להשכיחם תורתך, הרי החשכה-השכחה זו גרמה לידי המחלוקת הראשונה בסנהדרין היושבים בלשכת הגזית. באופן כי ריבוי הדעות וחילוקי השיטות

פירוש יצחק - חנוכה / חנוכה / יומם כו חיים ואל / שנת 31

ספר הזמנים דף מח.

לוחו. וזחינת משה הם מלות עשה דייקא היינו זחינת אהבה שמלות עשה באין מזחינת אהבה. ומלות לא עשה הם מזחינת יראה והיינו לאחר שנעלם מישראל ו האהבה אז ירדה הד"ת ממדריגתה מזחינת אהבה זלות עשה לבחי' יראה מלות לא העשה. כגון מלות אהבת לרעך כמוך זו המלות עשה הוא מזחינת משה. א"ח"כ כשנסתר מהם הזחינה הזאת לא נשאר מן המלות עשה רק מלות לא תעשה לא פרנח והיינו שעכ"פ לא תהיה רולח. וכן הוא החילוק בין דורות ראשונים. לאחרונות שבראשונות שהיה אור פני מלך לפניכם כשאתם להם אנכי היה בלבם אהבה גדולה מאחד על חבירו ג"כ. ולא תרנח פירושו שאין צך שום רליחה וכן שאר הלוחין. וזחינת הארץ הסתיר השי"ת זה האור לגמרי ועיקר העסק ורלונו ית' מאז ועד עתה הוא לקצוע אלו הד"ת בלבם בקביעות ובקנין גמור ע"י פעולות בלבושי ומעשי המלות בפעולות אדם. ובכל פעולה האור ורלונו ית' נכסה מעין האדם. וע"ז ביקש שלמה המלך אחר שדורו היו מדוגלים במעשי המלות שרלונו ית' הוא בלבושי מעשי המלות גולמות ורלונו השי"ת נכנס בלבם הנכסה מעין האדם. שהשי"ת יגלה אורו וישקני מגשיקות פיהו. היינו שהאור הנכסה בהפעולה יבקיע ויתראה לעין כל מפורש דרך כל הלבשים במעשי מלות גולמות ויתראה אור הכונה כבימי משה רבינו בגודל אהבה ותשוקה כמו צמתן תורה. וזהו דאיהא (ר"ה כא): ביקש שלמה להיות כמשה. שיהיה האור בהפעולה כמו צמתן תורה כמו שמה ראה אור הכונה. כן יראה מפורש בהפעולה אורו ית' עצמו דרך כל הלבשים המכסים. שכל חכמתו היה להכניס האור לתוך הפעולה. וזוה יש פלוגתא מימות משה רבינו איזהו יותר מובחר. אם תחלת נתינת תורה שבכתב שאז הרגישו תענוג עד אין שיפור. או בעת שאדם קובע ד"ת בלבם ומצין טעמיה זחינת תושבע"פ. וגם לעתיד יהיו מחולקים בזה משה ושלמה. וזהו כונת הפלוגתא בין הזוגות לסמוך ושלא לסמוך ומסיים שם המשנה הראשונים היו נשיאים והשניים היו אבות צתי דינין (חגיגה טז.) :

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAF YOMI PORTAL

KOL HALASHON